

VAASAN HALLINTO-OIKEUDELLE

Asia Valitus asfalttiaseman ympäristölupaa ja toiminnan aloittamislupaa koskevassa asiassa

Valituksenalainen päätös

Etelä-Suomen aluehallintoviraston päätös nro 70/2025, dnro ESAVI/19472/2024, antopäivä 28.2.2025

Valitusaika

Valituksen määräpäivä on 7.4.2025

Valittaja

Peab Industri Oy
(jäljempänä ”Peab Industri” tai ”yhtiö”)
Kotipaikka: Helsinki
Y-tunnus: 2977551-2

Asiamies ja prosessiosoite

Erottajankatu 15-17, 00130 Helsinki
Puhelin: 040 779 7878
Sähköposti:

Vaatimukset

Peab Industri pyytää kunnioittavasti, että Vaasan hallinto-oikeus kumoaa valituksenalaisen Etelä-Suomen aluehallintoviraston päätöksen ja palauttaa asian aluehallintovirastolle uudelleen käsiteltäväksi.

Perustelut

1 Taustaa

Peab Industri on hakenut ympäristölupaa Sipooseen sijoitettavan asfalttiaseman toiminnalle sekä kierrätysasfaltin vastaanottoon, varastointiin, käsitteilyyn ja hyödyntämiseen. Toiminta sijoittuu osoitteeseen Keukuusentie 196, 04220 Kerava, kiinteistölle 753-416-1-45 Fågelbacken. Asfalttiasemalla on tarkoitus valmistaa erilaisia asfalttimassoja enintään 500 000 t/a. Lisäksi lupaa on haettu vastaanottaa ja hyödyntää kierrätysasfalttia enintään 300 000 t/a ja varastoida kierrätysasfalttia alueella enintään 400 000 t.

Peab Industri on alun perin maaliskuussa 2023 tehnyt ympäristönsuojelulain (527/2014, ”YSL”) 116 §:n mukaisen rekisteröinnin kiinteälle asfalttiasemalle, ja Sipoon ympäristönsuojeluviranomainen on kirjannut asfalttiaseman rekisteröinnin ympäristönsuojelun tietojärjestelmään 3.4.2023. Sittemmin on arvioitu, että asfalttiasemalla hyödynnettävän jäteasfaltin määrä tulee ylittämään rekisteröitävän toiminnan rajan (200 000 t/a), minkä vuoksi toiminnalle on haettu ympäristölupaa. Etelä-Suomen aluehallintovirasto on 28.2.2015 antamallaan valituksenalaisella päätöksellään hylännyt yhtiön ympäristölupahakemuksen. Päätöksen sisältöä on selostettu tarkemmin valituksen kohdassa 2.

Lisäksi Peab Industri on viranomaisen neuvonnan johdosta hakenut Sipoon kunnan rakennus- ja ympäristövaliokunnalta maankäyttö- ja rakennuslain (132/1999, ”MRL”) 137 §:n mukaista suunnittelutarveratkaisua kiinteään asfalttiasemaan liittyvän rakennushankkeen toteuttamista varten. Rakennushanke koostuu kiinteän 1 271 k-m²:n suuruisen asfalttiaseman lisäksi 1 278 k-m²:n suuruudesta varastorakennuksesta, 56,5 k-m²:n suuruudesta toimistotilasta sekä 56,5 k-m²:n suuruudesta sosiaalitilasta. Sipoon kunnan rakennus- ja ympäristövaliokunta hylkäsi päätöksellään 18.6.2024 § 69 yhtiön suunnittelutarveratkaisua koskeneen hakemuksen ja antoi samalla kielteisen poikkeamislupapäätöksen. Peab Industri valitti rakennus- ja ympäristövaliokunnan päätöksestä Helsingin hallinto-oikeudelle, joka 23.1.2025 antamallaan päätöksellä nro 335/2025 hylkäsi yhtiön valituksen kokonaisuudessaan. Peab Industri on hakenut asiassa valituslupaa ja valittanut Helsingin hallinto-oikeuden päätöksestä korkeimmalle hallinto-oikeudelle. Asiaa ei siten ole vielä lainvoimaisesti ratkaistu.

2 Valituksenalaisen päätöksen pääasiallinen sisältö

Aluehallintovirasto on valituksenalaisella päätöksellään hylännyt yhtiön ympäristölupahakemuksen. Samalla toiminnan aloittamista koskeva pyyntö on tullut hylätyksi.

Aluehallintoviraston päätöksen perusteluissa on viitattu asfalttiaseman suunnitellun sijoituspaikan kaavoitukseen, Sipoon kunnanhallituksen asiassa antamaan ympäristöluvan myöntämistä vastustavaan lausuntoon, YSL 11 §:ään (erityisesti pykälän 2 momentin 1 ja 4 kohtiin), YSL 12 §:ään, edellä viitattuja lainkohtia koskeviin lain esitöihin sekä YSL 12 §:n velvoittavuuteen lupaharkinnassa YSL 48 §:n 2 momentin nojalla.

Edelleen päätöksen perusteluissa on katsottu, että hakemusasiakirjojen perusteella hakemuksen mukaisesta toiminnasta aiheutuu erityisesti melu-, pöly- ja hajupäästöjä, jotka hakemukseen liitettyjen selvitysten perusteella voivat levitä merkittävässä määrin hakemuksen mukaista toiminta-aluetta laajemmalle alueelle. Aluehallintovirasto on katsonut, että ottaen huomioon haetun toiminnan ja siitä aiheutuvien päästöjen luonne, alueen yleiskaavamääräyksen mukainen pääkäyttötarkoitus, hakemuksen käsittelyn aikana annetut kaavatilannetta koskevat lausunnot sekä se, että alue on yleiskaavassa määrätty suunnittelutarvealueeksi ja kunta on antanut asiassa kielteisen suunnittelutarveratkaisupäätöksen, toiminnan sijoittaminen vaikeuttaisi alueen käyttämistä yleiskaavassa varattuun tarkoitukseen YSL 12 §:n tarkoittamalla tavalla ja näin ollen hakemus on tullut hylättyä.

3 Valitusperusteiden tiivistelmä

Peab Industri esittää valituksensa perusteena seuraavat seikat, joita perustellaan yksityiskohtaisemmin jäljempänä:

- 1) Kielteistä suunnittelutarveratkaisupäätöstä ei lähtökohtaisesti voida pitää perusteena ympäristölupahakemuksen hylkäämiselle ottaen huomioon ympäristönsuojelulain ja rakennuslainsäädännön mukaisen lupamenettelyiden erillisyyden ja toisistaan riippumattomuuden. Lisäksi nyt kyseessä olevassa tapauksessa määräys alueen lukeutumiseksi suunnittelutarvealueeksi ei ole enää voimassa, eikä suunnittelutarveratkaisua koskevaa asiaa ole vielä lainvoimaisesti ratkaistu;
- 2) Asfalttiasema ei vaikeuta alueen käyttämistä kaavassa varattuun tarkoitukseen YSL 12 §:ssä kielletyllä tavalla ottaen huomioon asfalttiaseman sijoittuminen työpaikka-, teollisuus- ja varastoalueeksi osoitetulle alueelle, asfalttiasematoimintaan yleisesti sovelletut kaavamerkinnot, Sipoon kunnan kaavoituksen lausunto sekä se seikka, ettei Sipoon kunnan rakennus- ja ympäristövaliokunta ole missään vaiheessa esittänyt, että asiassa tarvittaisiin MRL 171 §:n mukaista poikkeamista alueella voimassa olevasta kaavamerkinnoista; ja

- 3) Asfalttiasematoiminnasta aiheutuvat ympäristövaikutukset (pöly-, melu- ja hajupäästöt) jäävät kaikki olennaisesti alle sovellettavien raja-arvojen, eikä toiminnasta siten voida katsoa aiheutuvan YSL 49 §:ssä kiellettyä seurausta, jonka nojalla ympäristöluvan myöntämisedellytykset eivät täyttyisi.

4 Yksityiskohtaiset perustelut

4.1 Perusteita hylätä ympäristölupahakemus kielteisen suunnittelutarveratkaisupäätöksen johdosta ei ole

Nyt kyseessä olevassa tapauksessa asfalttiaseman suunnitellun sijoituspaikan katsominen suunnittelutarvealueeksi on perustunut MRL 16 §:n 3 momenttiin eli siihen, että kunta oikeusvaikutteisessa yleiskaavassa tai rakennusjärjestyksessä osoittaa alueen suunnittelutarvealueeksi. Tällainen määräys sisältyykin alueella voimassa olevaan Sipoon yleiskaava 2025:een.¹ Tähän liittyen on kuitenkin huomattava, että MRL 16 §:n 3 momentin mukaan yleiskaavan tai rakennusjärjestyksen määräys alueen osoittamisesta suunnittelutarvealueeksi on voimassa enintään 10 vuotta kerrallaan. Kyseinen Sipoon yleiskaava 2025 on hyväksytty 15.12.2008 ja saanut lainvoiman 25.1.2012 eli yli 10 vuotta siten. Yleiskaavaan sisältyvä suunnittelutarvealuetta koskeva määräys ei siten ole enää voimassa, eikä suunnitellun sijoituspaikan voida katsoa lukeutuvan suunnittelutarvealueeksi tällä perusteella. Selvyyden vuoksi Peab Industri toteaa, ettei Sipoon kunnan voimassa olevassa rakennusjärjestyksessä ole määräyksiä suunnittelutarvealueista.² Edellä sanotun perusteella aluehallintoviraston ei olisi tullut hylätä Peab Industrian ympäristölupahakemusta sillä perusteella, että alue on yleiskaavassa määrätty suunnittelutarvealueeksi ja kunta on antanut asiassa kielteisen suunnittelutarveratkaisupäätöksen.

Lisäksi Peab Industri katsoo, ettei aluehallintoviraston olisi muutoinkaan tullut perustaa päätöstään asiassa annettuun kielteiseen suunnittelutarveratkaisupäätökseen ottaen yhtäältä huomioon ympäristönsuojelulain ja maankäyttö- ja rakennuslain (nyk. rakentamislain) mukaisten lupamenettelyiden erillisyys (valituksenalaisen päätöksen perusteluissakin viitatussa YSL 48 §:ssä, jossa säädetään ympäristölupaharkinnan perusteista, ei ole mainittu maankäyttö- ja rakennuslakia tai sen lupamenettelyiden osalta korvannutta rakentamislakia yhtenä lupaharkinnassa noudatettavana säädöksenä) ja toisaalta se seikka, ettei suunnittelutarveratkaisua koskevaa asiaa ole vielä kukaan lainvoimaisesti ratkaistu. Edelleen Peab Industri katsoo, ettei kunnan tekemällä kielteisellä suunnittelutarveratkaisulla ole merkitystä ympäristölupaharkinnassa ottaen huomioon, että suunnittelutarvealuetta koskevia säännöksiä sovelletaan MRL 16 §:n mukaisesti *rakentamishankkeisiin*. Peab Industri katsoo, ettei kunnan kaavoitusmonopoliin ja rakentamisen luvitustoimivaltaan

¹ Kaavakartta ja -määräykset saatavilla täältä: <https://www.sipoo.fi/wp-content/uploads/2020/11/G-13-yk-lv.pdf>.

² Rakennusjärjestys saatavilla täältä: https://www.sipoo.fi/wp-content/uploads/2021/01/rakennusjarjestys_voimassa_oleva_2020.pdf.

liittyvää suunnittelutarvealueharkintaa voida tällä tavoin laajentaa ympäristölupaharkinnan puolelle.

4.2 Asfalttiasematoiminta ei vaikeuta alueen käyttämistä kaavassa varattuun tarkoitukseen YSL 12 §:ssä kielletyllä tavalla

Peab Industri huomauttaa ensinnäkin, että YSL 12 §:ssä on kyse yksinomaan toiminnan kaavanmukaisuuden arvioinnista ja YSL 11 §:ssä puolestaan toiminnan ympäristövaikutuksiin kytkeytyvästä sijoituspaikan soveltuvuuden arvioinnista. Valituksenalaisessa päätöksessä aluehallintovirasto on kuitenkin tästä poiketen katsonut, että *toiminnan päästöjen (melu-, pöly- ja hajupäästöt) vuoksi* toiminnan sijoittaminen vaikeuttaisi alueen käyttämistä yleiskaavassa varattuun tarkoitukseen YSL 12 §:n tarkoittamalla tavalla. Peab Industri pitää aluehallintoviraston ratkaisua tältä osin lainvastaisena, sillä toiminnan ympäristövaikutusten eli päästöjen merkitystä toiminnan sijoittumisen kannalta on edellä todetusti arvioitava YSL 11 §:n nojalla eikä osana YSL 12 §:n mukaista kaavanmukaisuuden arviointia. Kaavassa osoitettuun käyttötarkoitukseen liittyvät ympäristövaikutukset on puolestaan lähtökohtaisesti arvioitu jo kaavaa laadittaessa. Teollisen toiminnan sijoittumista alueelle ja sen suhtautumista lähialueiden käyttötarkoituksiin on yleisellä tasolla arvioitu jo yleiskaavaa laadittaessa. Lisäksi valituksen kohdasta 4.3 ilmenevällä tavalla asfalttiasematoiminnan ympäristövaikutuksia nyt kyseessä olevassa tapauksessa on vielä erikseen arvioitu suhteessa lähimpiin asuin- ja virkistysalueisiin.

YSL 12 §:ssä säädetään oikeusvaikutteisen kaavan merkityksestä toiminnan sijoittamisessa. Kyseisen pykälän mukaan luvanvaraista, ilmoituksenvaraista tai rekisteröitävää toimintaa ei saa sijoittaa asemakaavan vastaisesti. Lisäksi alueella, jolla on voimassa maakuntakaava tai oikeusvaikutteinen yleiskaava, on katsottava, ettei toiminnan sijoittaminen vaikeuta alueen käyttämistä kaavassa varattuun tarkoitukseen.

Lain esitöistä (HE 214/2013 vp) ilmenee, että asemakaavanmukaisuuteen on ympäristölupaharkinnassa tarkoitettu suhtauduttavan tiukimmin, sillä asemakaava osoittaa yksityiskohtaisesti alueen käytön järjestämisen, rakentamisen ja kehittämisen. Toiminnan sijoittaminen asemakaavan vastaisesti ei siten ole mahdollista. Sen sijaan *alueella, jolla on voimassa ainoastaan maakuntakaava tai oikeusvaikutteinen yleiskaava, on riittävää, ettei toiminnan sijoittaminen vaikeuta alueen käyttämistä kaavassa varattuun tarkoitukseen*. Edelleen lain esitöistä ilmenee, että tällöinkin on otettava huomioon maakunta- ja yleiskaavan esittämistavasta johtuva ohjausvaikutuksen yleispiirteisyys ja se, että yleispiirteisten kaavojen ohjausvaikutus vaihtelee maankäyttömuodoittain. Lain esitöiden mukaan esimerkiksi virkistyskäyttöä ja luonnonsuojelua koskeva käyttötarkoitus yleensä estää toiminnan sijoittamisen *tällaiselle alueelle*, mutta esimerkiksi maa- ja metsätalouteen osoitetulle alueelle *aluevarauksen pääkäyttötarkoituksen yhteyteen soveltuvan toiminnan sijoittaminen on puolestaan mahdollista*. Toiminnan sijoittamisen arviointi suhteessa kaavaan edellyttää tarvittaessa lausunnon hankkimista *kunnan rakennusvalvontaviranomaiselta, kaavoituksesta vastaavalta kunnan viranomaiselta* ja maakuntakaavan osalta maakunnan liitolta. Edellä sanottuun liittyen Peab Industri huomauttaa, ettei YSL 12 §:ssä tai sitä koskevissa esitöissä

velvoiteta ottamaan huomioon alueelle mahdollisesti suunniteltua tulevaa kaavoitusta tai lähialueiden kaavoitusta, vaan kyse on suunnitellun sijoituspaikan voimassa olevasta kaavoitustilanteesta. Sanottu ilmenee myös ympäristönsuojelulain esitöistä (HE 214/2013 vp), joiden mukaan kaavan mukaisena pidetään myös hanketta, jolle on myönnetty poikkeaminen (alueella voimassa olevasta) asemakaavasta. Sen sijaan poikkeamista lähi-/vaikutusalueen kaavoituksesta ei tarvita.

Nyt kyseessä olevalla alueella on voimassa maakuntakaavana Uusimaakaava 2050 ja yleiskaavana Sipoon yleiskaava 2025. Alueella ei ole voimassa olevaa asemakaavaa. Maakuntakaavassa suunniteltu asfalttiaseman sijoituspaikka on osoitettu tuotannon ja logistiikkatoimintojen kehittämisalueeksi. Yleiskaavassa suunniteltu asfalttiaseman sijoituspaikka on puolestaan osoitettu työpaikka-, teollisuus- ja varastoalueeksi ("TP"). Kaavamerkintää koskeva kaavamääräys kuuluu seuraavasti:

"Merkinnällä on osoitettu työpaikka-, teollisuus- ja varastokäyttöön varattavat alueet sekä niihin liittyvät yhdyskuntateknisen huollon alueet ja liikenneväylät. Alue on tarkoitettu asemakaavoitettavaksi. Alueen suunnittelussa on otettava huomioon toiminnan aiheuttaman liikenteen järjestäminen siten, ettei läheisten asuinalueiden katuverkkoa tarpeettomasti kuormiteta. Asemakaavassa on annettava tarpeelliset määräykset rakentamisesta ja toimintojen sijoittamisesta siten, ettei alueella harjoitettava toiminta aiheuta 55 dBA:n ylittävää melutasoa alueen ulkopuolelle. Alueelle saa sijoittaa myös välittömästi varastointitoimintaan liittyviä palvelu-, toimisto- ja terminaalitiloja. Alueen tasaaminen maa-aineksenotolla loppukäytön vaatimuksia vastaavaksi on sallittua."

Peab Industri katsoo, että asfalttiaseman toiminta on edellä viitatus yleiskaavamerkinnän ja -määräyksen mukaista ja vähintään yleiskaavassa osoitetun alueen pääkäyttötarkoituksen yhteyteen soveltuvaa toimintaa. Vastaavasti esimerkiksi Peab Industrian Sammonmäen asfalttiasema sijoittuu alueelle, joka on alueella voimassa olevassa asemakaavassa osoitettu teollisuus- ja varastorakennusten korttelialueeksi ("T"). Peab Industri toteaa lisäksi, että sen Joensuun (T teollisuus- ja varastorakennusten korttelialue), Oulun (Ttv yhdistettyjen teollisuus- ja varastorakennusten korttelialue), Turun (T-2Teollisuus- ja varastorakennusten korttelialue), Lahden (T-5 teollisuus- ja varastorakennusten korttelialue) ja Mikkelin (T-2 teollisuus- ja varastorakennusten korttelialue) asfalttiasemat sijaitsevat T-alueilla ja kyse on asfalttiasematoiminnalle vakiintuneesta kaavamerkinnästä.

Edelleen Sipoon kunnan kaavoitus on suunnittelutarvehakemuksen johdosta antamassaan 11.12.2023 päivätyssä lausunnossaan (Liite 2) todennut, että asfalttiasema ei haittaa alueen kaavoitusta eikä toteutusta, kunhan toimija tiedostaa, että uuden työpaikka-alueen toteutuminen edellyttää laajaa louhintaa. Peab Industri katsoo, että Sipoon kunnan kaavoituksen lausunnon perus-

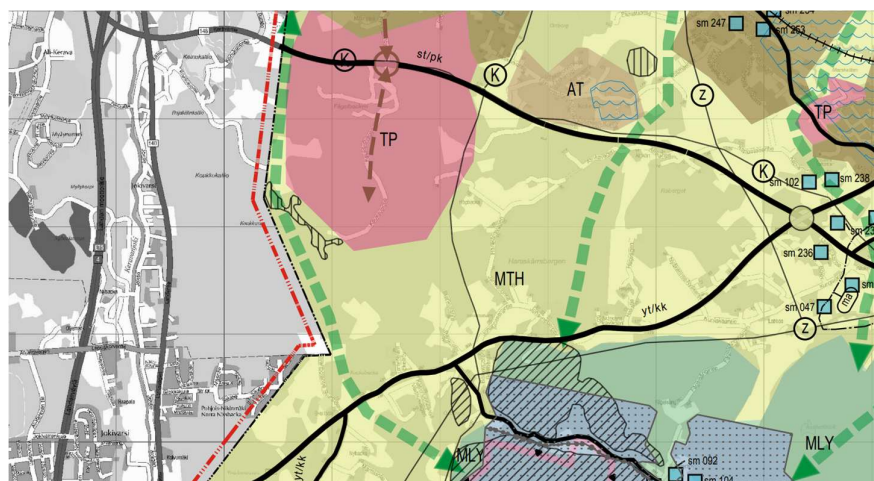
teella asfalttiaseman toimintaa on pidettävä alueella voimassa olevan kaavoituksen mukaisena, eikä kyse ole siten YSL 12 §:n vastaisesta tilanteesta. Lisäksi Peab Industri huomauttaa, etteivät Sipoon kunnan kaavoitus tai rakennusvalvonta ole antaneet ympäristölupa-asiassa lausuntoa, vaan ainoastaan Sipoon kunnanhallitus ja Sipoon kunnan rakennus- ja ympäristövaliokunta kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen roolissa ovat antaneet lausunnot yhtiön ympäristölupahakemuksen johdosta. Edellä viitattujen lain esitöiden mukaan toiminnan sijoittumisen arviointi suhteessa kaavaan kuuluu kuitenkin nimenomaan kaavoituksesta vastaavalle kunnan viranomaiselle tai kunnan rakennusvalvontaviranomaiselle. Selvytyden vuoksi Peab Industri myös huomauttaa, ettei kunnanhallituksen ja kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen lausunnoissa ole esitetty, että asfalttiasematoiminta vaikeuttaisi alueen käyttämistä alueella voimassa olevassa yleiskaavassa varattuun tarkoitukseen, vaan ympäristöluvan myöntämistä on vastustettu muilla perusteilla.

Osoituksena kaavanmukaisuudesta on myös se, että Sipoon kunnan rakennus- ja ympäristövaliokunta on suunnittelutarveratkaisun yhteydessä suorittamassaan poikkeamislupaharkinnassa katsonut, että asfalttiaseman rakennushankkeen toteuttaminen edellyttäisi MRL 171 §:n mukaista poikkeamista MRL 42 §:stä, sillä yleiskaavassa alue on tarkoitettu asemakaavoitettavaksi. MRL 42 §:ssä säädetään yleiskaavan oikeusvaikutuksista muuhun suunniteltuun ja viranomaistoimintaan ja mm. siitä, että yleiskaava on ohjeena laadittaessa ja muutettaessa asemakaavaa sekä ryhdyttäessä muutoin toimenpiteisiin alueiden käytön järjestämiseksi. Sipoon kunnan rakennus- ja ympäristövaliokunta ei sen sijaan ole katsonut, että poikkeaminen olisi tarpeen alueella voimassa olevasta kaavamerkinnästä ”TP”, ja asfalttiasemaa on siten tälläkin perusteella pidettävä kaavanmukaisena.

Lisäksi Peab Industri huomauttaa, että edeltä ilmenevällä tavalla YSL 12 § koskee myös rekisteröitävää toimintaa. Valituksen kohtaan 1 viitaten Peab Industri katsoo, että toiminnan YSL 12 §:n mukainen kaavanmukaisuus on jo kertaalleen tullut arvioiduksi silloin kun asfalttiaseman rekisteröinti on kirjattu ympäristönsuojelun tietojärjestelmään. Sillä seikalla, että asfalttiasemalla hyödynnettävän jäteasfaltin määrän on myöhemmin arvioitu muuttuvan, ei ole merkitystä kaavanmukaisuuden arviointiin. Alueen kaavoitustilanne ei ole myöskään rekisteröinnin jälkeen muuttunut.

Varmuuden vuoksi Peab Industri toteaa vielä lopuksi, että asfalttiasematoiminta on myös alueelle suunnitellun asemakaavan mukaista (mikä ilmenee myös edellä viitatussa Sipoon kunnan kaavoituksen 11.12.2023 antamasta lausunnosta) eikä asfalttiaseman toiminta myöskään vaikeuta lähialueen käyttämistä kaavassa varattuun tarkoitukseen ottaen huomioon, että alueella viireillä olevassa BA 2 Bastukärr II:n työpaikka-alueen asemakaavassa aluetta koskien on annettu alustava kaavamerkintä ”T-4” (teollisuus- ja varastorakennusten korttelialue) ja että edellä viitatussa yleiskaavassa asfalttiaseman lähiympäristö on osoitettu niin ikään työpaikka-, teollisuus- ja varastoalueeksi (”TP”) tai haja-asutusalueeksi (”MTH”), jolla kaavamääräyksen mukaan

maa- ja metsätalouteen liittyvä rakentaminen on sallittu ja jolla metsien hoitaminen ja käyttäminen alueella perustuu metsälain säädöksiin (Kuva 1). Niin ikään asfalttiasema-alueen pohjoispuolella voimassa oleva Bastukärin työpaikka-alueen asemakaava-alue koostuu teollisuus- ja varistorakennusten korttelialueista sekä näitä ympäröivästä suojaviheralueesta. Lähin virkistysalue on Keinukallion ulkoilualue, jonka ulkoilureitistö kulkee lähimmilläänkin noin 600 m:n etäisyydellä asfalttiaseman länsi-lounaispuolella. Lähimmät käytössä olevat asuinrakennukset sijaitsevat puolestaan asfalttiaseman itäpuolella noin 1 km etäisyydellä tai tätä kauempana. Lähimmät varsinaiset asuinalueet Levonmäki sijaitsee noin 1,5 km:n ja Pohjois-Nikinmäki noin 1,3 km:n päässä suunnitellusta asfalttiasemasta.

Kuva 1. Ote Sipoon yleiskaava 2025:sta, jossa asfalttiaseman suunniteltu sijoituspaikka sijoittuu kartassa näkyvän laajemman "TP"-alueen eteläosaan.³

- 4.3 Ympäristöluvan myöntämisedellytykset täyttyvät ottaen huomioon, että asfalttiaseman melu-, pöly- ja hajuvaikutukset jäävät kaikki olennaisesti alle sovellettavien raja-arvojen

4.3.1 Aluksi

Valituksen kohtiin 2 ja 4.2 viitaten Peab Industri huomauttaa, ettei aluehallintovirasto ole valituksenalaisessa päätöksessään nimenomaisesti esittänyt, että asfalttiasemalle olisi olemassa jokin toinen vaihtoehtoinen sijoituspaikka (YSL 11 §) tai että asfalttiasematoiminnasta aiheutuisi toiminnan sijoituspaikan johdosta ja asetettavista lupamääräyksistä huolimatta jokin YSL 49 §:ssä kielletty seuraus, minkä johdosta ympäristöluvan myöntämisedellytykset eivät täyttyisi. Koska aluehallintovirasto on kuitenkin valituksenalaisen päätöksensä perusteluissa viitannut toiminnasta aiheutuviin melu-, pöly- ja hajupäästöihin, ottaa Peab Industri seuraavassa kantaa myös toiminnan ympäristövaikutuksiin sekä sijoituspaikan valintaa ohjaavan YSL 11 §:n merkitykseen

³ Kaavakartta ja -määräykset saatavilla täältä: <https://www.sipoo.fi/wp-content/uploads/2020/11/G-13-yk-lv.pdf>.

arvioitaessa YSL 49 §:ssä säädettyjen luvan myöntämisedellytysten täyttymistä.

Lisäksi Peab Industri huomauttaa, että toiminnan sijoittumista arvioitaessa on lähtökohdaksi otettava asfalttiasemien toimintaa sääntelevä erityislainsäädäntö eli asfalttiasema-asetuksen 5 §, jossa on säädetty asfalttiasemalta edellytetystä suojaetäisyydestä (150 m) suhteessa vakituiseen asutukseen, loma-asutukseen, piha-alueisiin sekä muihin häiriölle alttiisiin kohteisiin. Lisäksi on huomattava, että asfalttiasema-asetuksen 5 §:n mukaan joitakin ympäristövaikutuksia aiheuttavia toimintoja (esim. asfaltin palojen ja asfalttimurskeen varastointi) voidaan tehdä jopa 150 metriä lähempänä edellä viitattuja kohteita. Kyse on tältä osin asfalttiasemien ympäristövaikutusten arviointiin perustuvasta ja niiden nojalla määritellystä suojaetäisyydestä. Siinä missä ympäristölupavaraiden toimintojen ympäristövaikutukset arvioidaan aina tapauskohtaisesti ja sijoittumista ohjataan yleisesti YSL 11 §:llä, on lähtökohtaisesti rekisteröitävien asfalttiasemien ympäristövaikutukset arvioitu toimialatasolla jo ennalta ja riittävä suojaetäisyys määriteltä tämän perusteella erityislainsäädännössä. Peab Industri katsoo, että tälle tulee antaa merkitystä arvioitaessa lähtökohtaisesti rekisteröitävän toiminnan sijoittamisen edellytyksiä ympäristölupaharkinnassa. Nyt kyseessä olevassa tapauksessa asfalttiasema-asetuksessa säädetty 150 metrin suojaetäisyys toteutuu moninkertaisesti.

Edelleen asfalttiasemien toiminnasta aiheutuvien ympäristövaikutusten vähäisyydestä kertoo se, että asfalttiasema-asetuksen 5 §:ssä on toiminnan sijoittumisen osalta säädetty vain 150 metrin suojaetäisyydestä suhteessa asuin- ja loma-asuinrakennuksiin. Kyse on siten toiminnasta, joka ympäristövaikutustensa puolesta voidaan yleisesti sijoittaa lähelle asuinalueita ja muita yhteiskunnan toimintoja.

4.3.2 Soveltuva lainsäädäntö ja sen tulkinta

YSL 11 §:n 1 momentin mukaan ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttava toiminta on *mahdollisuuksien mukaan* sijoitettava siten, että toiminnasta ei aiheudu pilaantumista tai sen vaaraa ja pilaantuminen voidaan ehkäistä. Pykälän 2 momentin mukaan *toiminnan sijoituspaikan soveltuvuutta arvioitaessa* on otettava huomioon toiminnan: 1) luonne, kesto, ajankohta ja vaikutusten merkittävyys sekä pilaantumisen todennäköisyys ja onnettomuusriski; 2) vaikutusalueen herkkyys ympäristön pilaantumiselle; 3) merkitys elinympäristön terveellisyyden, ja viihtyisyyden kannalta; 4) sijoituspaikan ja vaikutusalueen nykyinen ja oikeusvaikutteisen kaavan osoittama käyttötarkoitus; ja 5) muut mahdolliset sijoituspaikat alueella.

YSL 49 §:n mukaan ympäristöluvan myöntäminen edellyttää, ettei toiminnasta, asetettavat lupamääräykset ja toiminnan sijoituspaikka huomioon ottaen, aiheudu yksinään tai yhdessä muiden toimintojen kanssa mm. terveyshaittaa, merkittävää muuta YSL 5 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettua seurausta tai sen vaaraa tai eräistä naapuruussuhteista annetun lain (26/1920, ”naapuruussuhdelaki” tai ”NaapL”) 17 §:n 1 momentissa tarkoitettua kohutuutonta rasisutusta.

Lain esitöistäkin (HE 214/2013 vp ja HE 84/1999 vp) ilmenevällä tavalla YSL 11 §:n kohdalla on kyse luonteeltaan tavoitteellisesta säännöksestä, jonka tarkoituksena on osoittaa hyvälle sijoituspaikalle tunnusomaiset tekijät. Lain esitöiden mukaan toiminnan sijoittaminen ja muut toiminnan haitallisten vaikutusten ehkäisytoimet muodostaisivat kokonaisuuden. Tavoitteena on siten katsottava olevan, että toiminnasta aiheutuvia haittoja ensisijaisesti ehkäistään sijoituspaikan valinnan kautta (jos tämä katsotaan kustannustehokkaimmaksi tavaksi estää ympäristöhaittojen syntyä) ja toissijaisesti rajoitetaan YSL 49 §:n nojalla annettavien lupamääräysten kautta hyväksyttävälle tasolle. Ainoastaan, jos toiminnan ympäristövaikutukset tästä huolimatta ylittävät hyväksyttävän tason, lupaa toiminnalle ei voida myöntää ollenkaan.

Lain esitöissä on todettu, että YSL 11 §:n 1 momentin perussääntöä arvioidaan 2 momentissa mainittujen seikkojen valossa. Aluehallintoviraston valituksenalaisessa päätöksessään erityisesti esiin nostamien 2 momentin 1 ja 4 kohtien osalta lain esitöissä on todettu ensinnäkin, että sijoittumisen sopivuuden arvioinnissa lähtökohtana on toiminnan luonne. Lain esitöiden perusteella tällä viitataan siihen, että toiminnan luonteesta riippuu, mikä merkitys toiminnan sijoittamisella on ympäristövaikutusten ehkäisemisessä verrattuna käytettävissä olevien teknisten torjuntatoimien merkitykseen. Esimerkiksi sikalan hajuhaittojen ehkäisyssä teknisten torjuntatoimien merkityksen on katsottu voivan olla varsin rajoitettua verrattuna toiminnan sijoittamisen merkitykseen, kun taas esimerkiksi suuren energiantuotantolaitoksen sijoittumISRatkaisun on katsottu voivan olla haittojen ehkäisyn kannalta toissijaista verrattuna käytettävissä oleviin teknisiin puhdistusmenetelmiin. Peab Industri katsoo, että kyse on tältä osin sen arvioimisesta, onko toiminnan ympäristövaikutuksia kustannustehokkainta pyrkiä rajoittamaan tai ylipäätään mahdollista rajoittaa ennemmin sijaintipaikan valinnan vai teknisten ratkaisujen/lupamääräysten kautta.

Lisäksi lain esitöissä on todettu, että toiminnan laatu tulee myös suhteuttaa alueen luonnonolosuhteisiin sekä muihin vaikutusalueella sijaitseviin toimintoihin, mihin viitataan säännökseen sisältyvällä maininnalla pilaantumisen todennäköisyydestä. Sijoituspaikan hyväksyttävyyteen vaikuttaa myös mahdollinen toimintaan liittyvä onnettomuusriski, joka samoin kuin pitkäaikaisen altistumisen aiheuttama terveyshaitan vaara saattavat edellyttää riittävää suojatietäisyyttä muihin toimintoihin nähden. Lain esitöissä on todettu, että esimerkiksi polttonesteiden jakeluasemaan voi liittyä erityinen riski, jos se sijoitetaan tärkeälle tai muulle vedenhankintaan soveltuvalla pohjavesialueelle. Edelleen lain esitöistä ilmenee, että sijoittumisen sopivuuden arvioinnissa tulee ottaa huomioon myös sijoituspaikan ja sitä ympäröivän vaikutusalueen toteutunut käyttötarkoitus sekä oikeusvaikutteisen kaavan osoittama käyttötarkoitus. Käyttötarkoitus kuvaa alueen herkkyyttä erilaisille ympäristövaikutuksille. Herkkiä alueiden käyttötarkoituksia ovat erityisesti asuin-, suojelu- ja virkistysalueet sekä oppilaitosten, hoitolaitosten ja majoituspalveluiden alueet. Tulvien käyttömuotojen ennakointi perustuu puolestaan kaavoitukseen.

4.3.3 Toiminnan ympäristövaikutukset

Valituksen kohdasta 1 ilmenevällä tavalla nyt kyseessä olevassa tapauksessa on kyse lähtökohtaisesti rekisteröitävän toiminnan ympäristöluvanvaraisuudesta YSL 30 §:n ja YSL 27 §:n 2 momentin 3 kohdan nojalla. Kyseisen lainkohdan mukaan (rekisteröitävään) toimintaan tarvitaan ympäristölupa, jos toiminnasta *saattaa* ympäristössä aiheutua NaapL 17 §:n 1 momentissa tarkoitettua kohtuutonta rasitusta. Luvan hakemisen perusteena on edellä esitetystä tässä tapauksessa ollut kierrätysasfaltin käyttömäärä, mutta selvyiden vuoksi ja siksi, että laitoksen vaikutuksia ympäristöön on luvan epäämisperusteina käytetty, Peab Industri käsittelee tässä kohdin jäljempänä myös immisioperusteista luvan myöntämistä laitokselle.

Peab Industri on ympäristölupahakemuksensa yhteydessä toimittanut aluehallintovirastolle hankkeen vaikutuksista ilmanlaatu- ja ympäristömeluselvitykset (Liitteet 3 ja 4), hajumallinnuksen (Liite 5) sekä luonnoksen alueen ajojärjestelyistä. Kuten jäljempänä on yksityiskohtaisesti selitetty, selvitysten ja mallinnusten perusteella asfalttiaseman melu-, pöly- ja hajuvaikutukset jäävät kaikki olennaisesti alle sovellettavien raja-arvojen.

Pölypäästöt

Valtioneuvoston ilmanlaadusta antamassa asetuksessa (79/2017) on asetettu seuraavat ilmanlaadun raja-arvot:

- hengitettävien hiukkasten (PM10) vuosikeskiarvo $40 \mu\text{g}/\text{m}^3$;
- hengitettävien hiukkasten (PM10) osalta 24 tunnin keskiarvo saa ylittää $50 \mu\text{g}/\text{m}^3$ enintään 35 kertaa vuodessa; ja
- pienhiukkasten (PM_{2,5}) vuosikeskiarvo $25 \mu\text{g}/\text{m}^3$.

Kyseiset raja-arvot on annettu sekä terveyshaittojen että muun ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi.

Kuten ilmanlaatuselvityksestä ilmenee, asfalttiaseman toiminnasta aiheutuva hengitettävien hiukkasten (PM10) vuosikeskiarvopitoisuus on hyvin pieni olleen suurimmillaankin lähimmillä asuinrakennuksilla tai Keinukallion ulkoilualueella alle $1 \mu\text{g}/\text{m}^3$ (vrt. raja-arvo on $40 \mu\text{g}/\text{m}^3$). Myöskään vuorokausipitoisuudelle asetettu raja-arvo ei ylity ottaen huomioon, että laskentatuloksen perusteella vuoden 36. suurin vuorokausiarvo on korkeintaan $1 \mu\text{g}/\text{m}^3$. Myöskään eri toimintojen yhteisvaikutukset eivät johda vuosikeskiarvolle asetetun raja-arvon ylitykseen, sillä tässäkin tapauksessa asuinrakennuksille tai Keinukallion ulkoilualueelle aiheutuva hengitettävien hiukkasten (PM10) vuosikeskiarvopitoisuus on suurimmillaan vain noin $20 \mu\text{g}/\text{m}^3$ (vrt. raja-arvo on $40 \mu\text{g}/\text{m}^3$). Sen sijaan vuorokausipitoisuudelle asetettu raja-arvo saattaa ylittyä, sillä laskentatuloksen perusteella vuoden 36. suurin vuorokausipitoisuus on yhdellä tarkastelupisteellä suurimmillaan $60 \mu\text{g}/\text{m}^3$. Kyseiselle tarkkailupisteelle sijoittuva asuinrakennus ei kuitenkaan ole enää asuinkäytössä. Lisäksi tulosten tarkastelussa tulee huomioda, että laskentatulokset vastaavat tilannetta, jossa toimintaa on ympäri vuoden kaikkina arkipäivinä.

Todellisuudessa toimintaa tulee olemaan vuodessa arviolta noin puolet ajasta. Laskentaohjelma ei myöskään huomioi sadetta, mikä todellisuudessa vähentää pölyämistä. Ilmanlaatuselvityksessä esitetyn mukaisesti on siten todennäköistä, että alueen toimijoiden yhdessä aiheuttama hengitettävien hiukkasten pitoisuus lähimmillä asuinrakennuksilla ja Keinukallion ulkoilualueilla on laskentatuloksia pienempi, eikä vuorokausipitoisuuskaan ylitä raja-arvoa millään tarkastelupisteellä. Tällöin toiminnoista yhdessäkin aiheutuva hiukkaspitoisuus alittaa kokonaisuudessaan raja-arvot kaikilla tarkastelupisteillä.

Edelleen ilmalaatuselvityksen mukaan pienhiukkasten (PM_{2,5}) osuuden hengitettävien hiukkasten (PM₁₀) kokonaisuudesta on arvioitu olevan noin puolet, jolloin pienhiukkasten vuosikeskiarvopitoisuus on noin puolet hengitettävien hiukkasten vuosikeskiarvopitoisuudesta. Näin ollen asfalttiaseman toiminnasta asuinrakennuksille tai Keinukallion ulkoilualueelle aiheutuva pienhiukkasten vuosikeskiarvopitoisuus on alle 1 µg/m³ ja eri toimintojen yhteisvaikutusten aiheuttama vuosikeskiarvopitoisuus noin 10 µg/m³ jääden näin myös selvästi alle asetuksessa säädetyn raja-arvon (25 µg/m³). Selvytyden vuoksi Peab Industri toteaa vielä, että asfalttiaseman toiminnasta syntyvien hiukkasvaikutusten voidaan leviämismallinnuksen mukaan arvioida jäävän pieneksi myös läheisellä työpaikka- ja logistiikka-alueella.

Edellä sanotun perusteella Peab Industri katsoo, ettei asfalttiaseman toiminnasta yksin tai yhdessä muiden alueelle sijoittuvien toimintojen kanssa aiheudu merkittävää pölyämistä (hengitettävien hiukkasten tai pienhiukkasten pitoisuutta) ympäristöön.

Melupäästöt

Asfalttiasema-asetuksen 9 §:ssä säädetään toiminnan melutasoista. Kyseisen pykälän mukaisesti asfalttiaseman toiminnasta ja siihen liittyvästä liikenteestä aiheutuva melu (taajuuspainotettua keskiäänitaso LAeq) ei normaalissa tilanteessa saa ylittää melulle alttiissa kohteissa raja-arvoja 55 dB (kello 7-22) tai 50 dB (kello 22-7). Loma-asumiseen käytettävillä alueilla, luonnonsuojelualueilla, leirintäalueilla ja taajaman ulkopuolella olevilla virkistysalueilla toiminnan aiheuttama melu ei saa puolestaan ylittää raja-arvoja 45 dB (kello 7-22) ja 40 dB (kello 22-7). Melutilanteen arvioinnissa on otettava huomioon myös alueen muiden melulähteiden aiheuttama äänitaso.

Kuten ympäristömeluselvityksestä ilmenee, asfalttiaseman toiminnasta aiheutuvat melupäästöt eivät ylitä edellä viitattuja asfalttiasema-asetuksessa asetettuja raja-arvoja. Asfalttiaseman toiminnan ja kierrätysasfaltin jalostuksen sekä siihen liittyvän liikenteen aiheuttama päiväajan keskiäänitaso on kaikilla melulle herkillä kohteilla selvästi alle 40 dB(A) ollen suurimmillaan noin 35 dB(A) etelä-kaakkoispuolella olevalla asuinrakennuksella. Näin ollen päiväajan raja-arvoa 55 dB ei varmuudella ylitetä. Yöaikana keskiäänitaso on 1–3 dB edellä esitettyä päiväajan melutasoa pienempi, jolloin melutaso jää selvästi alle yöajan raja-arvon 50 dB. Edelleen kuten ympäristömeluselvityksestä ilmenee, myöskään eri toimintojen yhteismelu ei ylitä asfalttiasema-asetuk-

sessä säädettyjä raja-arvoja. Eri toimintojen päiväaikainen yhteismelu on suurimmillaan 55 dB(A) yhdellä kiinteistöllä Rudus Oy:n toiminta-alueen itäpuolella jäädessä näin kuitenkin raja-arvojen puitteisiin. Muissa häiriintyvissä koh-teissa melutaso on pääsääntöisesti korkeintaan 50 dB(A) tai sitä pienempi. Alueelle ei sijoitu muuta yöaikaista toimintaa, joka olisi vaikutusta melupäästöihin ja joka olisi näin ollen tullut ottaa huomioon yhteismelumallinnuksessa.

Selvytyden vuoksi Peab Industri toteaa vielä, ettei puuston melua vähentävää vaikutusta ole huomioitu ympäristömeluselvityksessä. Puuston poistamisella ei näin ollen olisi melupäästöjä lisäävää vaikutusta. Laskentatulokset vastaavat pitkän ajanjakson keskiäänitasoa myötätuuliolosuhteessa. Meluselvityksen mukaan toiminnasta aiheutuva meluhaitta jää alle raja-arvojen eikä yhteismelu Rudus Oy:n kanssa edellä todetusti ylitä raja-arvoja.

Asfalttiasema-asetuksessa asetetut raja-arvot vastaavat valtioneuvoston melutason ohjearvoista antamassa päätöksessä (993/1992, ”melupäätös”) asetettuja päivä- ja yöohjearvoja. Päätöksen soveltamisalaa sääntelevän 1 §:n mukaisesti kyseiset ohjearvot on annettu meluhaittojen ehkäisemiseksi ja *ympäristön viihtyisyyden turvaamiseksi*. Ottaen huomioon, ettei asfalttiaseman toiminnasta yksin tai yhdessä muiden alueelle sijoittuvien toimintojen kanssa edellä todetusti aiheudu kyseisten ohjearvojen ylityksiä melulle alttiissa koh-teissa, ei toiminnan voida myöskään katsoa melupäästöjen osalta aiheuttavan viihtyvyshaittaa lähimmälle asutukselle tai työpaikka-alueelle.

Edellä sanotun perusteella Peab Industri katsoo, ettei asfalttiaseman toiminnasta yksin tai yhdessä muiden alueelle sijoittuvien toimintojen kanssa aiheudu merkittäviä melupäästöjä.

Hajupäästöt

Lainsäädännössä ei ole säädetty raja- tai ohjearvoja hajupäästöjen pitoisuudelle. Valtioneuvoston ilmanlaadun ohjearvoista ja rikkilaskeuman tavoitearvosta antamassa päätöksessä (480/1996, ”ilmanlaatupäätös”) on annettu ohje-arvo ainoastaan hajua aiheuttaville pelkistyneiden rikkiyhdisteiden (TRS-yhdisteet) vuorokausipitoisuudelle ulkoilmassa ($10 \mu\text{gS}/\text{m}^3$, kuukauden toiseksi korkein vrk-arvo). Hajupäästöissä on lähtökohtaisesti kyse viihtyvyshaittaa eikä suoraan terveyshaittaa aiheuttavista päästöistä, minkä lisäksi hajun aistiminen on hyvin subjektiivinen kokemus. Viihtyvyshaitan ja hajuvaiikutusten arviointia tehdään tapauskohtaisesti mm. hajuhavaintojen ja -yhteydenottojen perusteella ja mallintamalla hajun leviämistä. Hajun ns. yleinen valitustaso on $5 \text{ OUE}/\text{m}^3$ eli viisi kertaa teoreettinen minimi (1 OUE). Hajuvaiikutuksia voi esiintyä, kun hajupitoisuus on $2\text{--}10 \text{ OUE}/\text{m}^3$. Hajuvaiikutuksiin vaikuttaa suuresti myös hajun koettu miellyttävyyssaste ja esim. intensiteetin vaihtelu, jolloin hajuaistin adaptaatiota ei ehdi tapahtumaan. Yleisesti on arvioitu, että haju on pitoisuudessa $1 \text{ OUE}/\text{m}^3$ juuri aistittavissa, pitoisuudessa $>3 \text{ OUE}/\text{m}^3$ selvästi tunnistettavissa ja pitoisuudessa $>5 \text{ OUE}/\text{m}^3$ useimmat ihmiset pitävät hajua melko voimakkaana. Lisäksi Suomessa 1990-luvulla tehdyssä hajuselvityksessä on esitetty, että hajujen esiintyvyystiheyden

ohjearvona voitaisiin käyttää hajufrekvenssiarvoja 3-9 % kokonaisajasta. Alaraja koskisi hyvin epämiellyttäviä hajuja ja yläaraja koskisi hajuja, joiden miellyttävyysaste on vaihtelevampi. Hajufrekvenssi tarkoittaa hajun esiintyvyyttä kokonaisajasta. Monille ulkomaisille hajukriteereille on yhteistä se, että viihtyvyyshaittaa torjuttaessa ns. selvää hajua saisi esiintyä ympäristössä yleensä 1–2 % kokonaisajasta. Esimerkiksi Iso-Britanniassa perusajatus on, että hajun tuntipitoisuus (98.prosenttipiste) voisi olla eri kohteissa 1–10 OUE/m³.

Hajumallinnuksen perusteella voidaan todeta, että asfalttiaseman toiminnasta aiheutuvien hajujen voimakkuustasot jäävät mataliksi niin lähimmillä asuin-kiinteistöillä kuin myös virkistyskäyttöön tarkoitetuilla alueilla. Lähimmät asuinrakennukset sijaitsevat asfalttiaseman itäpuolella noin 1 km etäisyydellä tai tätä kauempana. Hajumallinnuksen mukaan lähimmissä häiriölle alttiissa asuinrakennuksissa korkeimmat hajupitoisuudet jäävät alle 2 OUE/m³ (korkein tuntipitoisuus 1,3–1,8 OUE/m³). Kyse ei siten ole selvästä hajusta, vaan hajun voimakkuus jää välille ”hajukynnys/juuri aistittava haju (1 OUE/m³) – selvä haju (3 OUE/m³)”. Lisäksi 98P-pitoisuuden jäävät tasolle 0,2-0,4 OUE/m³ eli selvästi alle edellä viitattujen tuntipitoisuusarvojen. Myös laskennalliset, suuntaa antavat hajutuntifrekvenssit (%) ovat asuintalojen kohdalla alhaiset. Lähimmän retkeilypolun/hiihtoladun kohdalla hajun korkein tuntipitoisuus on korkeimmillaan 2,5 OUE/m³ ja 98P-pitoisuus 0,6 OUE/m³. Myöskään läheiselle työpaikka- eli logistiikka-alueelle ei asiassa laadittujen selvitysten perusteella aiheudu terveyshaittaa tai merkittävää ympäristön yleisen viihtyisyyden vähentymistä asfalttiaseman toiminnan ympäristövaikutusten johdosta. Logistiikka-alue sijoittuu 1 km säteelle asfalttiasemasta, ja hajumallinnuksessa esitetyn ns. worst case -tilanteen mukaan hajun tuntipitoisuudet jäävät alueella tasolle 2-3 OUE/m³. Lisäksi suurin osa alueesta sijoittuu hajumallinnuksen mukaisesti alueelle, jossa hajupitoisuus jää 98 % ajasta alle 0.5 OUE/m³.

Edelleen on huomattava, että hajumallinnuksen lähtötietona on käytetty useamman asfalttiaseman päästömittauksen ja yhteensä 14 hajumittauksen hajupitoisuuden keskiarvoa ja aseman maksimaalista käyttötuntimäärää, mikä on huomattavasti suurempi käyttötuntimäärä kuin laitoksen asfaltin menekkiin perustuva normaali toiminta-aika vuorokaudessa. Toteutuvat hajupäästöt ovat siten todennäköisesti hajumallinnuksessa esitettyjä arvoja matalammat.

Edellä sanotun perusteella Peab Industri katsoo, ettei asfalttiaseman toiminnasta yksin tai yhdessä muiden alueelle sijoittuvien toimintojen kanssa aiheudu merkittävää hajuhaittaa.

4.3.4 Johtopäätökset

Ottaen huomioon se edeltä ilmenevä seikka, että asfalttiaseman melu-, pöly- ja hajuvaikutukset jäävät kaikki olennaisesti alle sovellettavien raja-arvojen Peab Industri katsoo, että asiassa jää epäselväksi se, minkä toiminnasta aiheutuvan päästön on katsottu aiheuttavan niin merkittäviä ja YSL 49 §:ssä kiellettyjä vaikutuksia, ettei ympäristölupaa ole voitu myöntää. Peab Industri

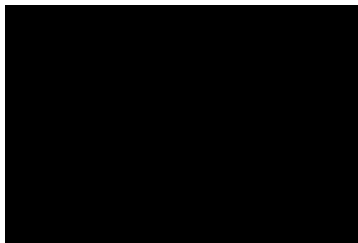
katsoo nyt kyseessä olevassa tapauksessa olevan selvää, että YSL 49 §:ssä säädetty luvan myöntämisen edellytykset täyttyvät myös immisioiden osalta. Tältä osin Peab Industri korostaa, että ympäristöluvanvaraisesta toiminnasta aiheutuu aina ympäristövaikutuksia ja tietynasteisesta ympäristön pilaantumista. Tämä tai toiminnasta aiheutuvien päästöjen leviäminen toiminta-alueella laajemmalle alueelle eivät kuitenkaan itsessään ole perusteita hylätä ympäristölupahakemusta, vaan ympäristölupaharkinnassa tulee arvioida, jäävätkö toiminnan ympäristövaikutukset sillä tavoin hyväksyttävälle tasolle, että toiminta alueella voidaan sallia ja lupa toiminnalle myöntää. Tätä voidaan arvioida edellä selostettuja, ohjeellisia arvoja vasten. Edelleen periaatteena on, että toiminnan ympäristövaikutuksia pyritään ensisijaisesti lupamääräyksin ja sijaintipaikan valinnan kautta (YSL 11 §) rajoittamaan hyväksyttävälle tasolle ja vain, jos toiminnan ympäristövaikutukset tästä huolimatta ylittävät hyväksyttävän tason, lupaa toiminnalle ei myönnetä ollenkaan. Nyt kyseessä olevassa tapauksessa aluehallintovirasto on kuitenkin suoraan päätenyt hylkäämään yhtiön ympäristölupahakemuksen, eikä edes harkinnut toiminnasta aiheutuvien melu-, pöly- ja hajuvaikutusten rajoittamista lupamääräyksin.

Edelleen Peab Industri katsoo, että suunniteltu asfalttiaseman sijoituspaikka täyttää YSL 11 §:ssä ja sitä koskevissa lain esitöissä määritellyt hyvän sijoituspaikan piirteet. Toiminnasta ei kyseisellä sijoituspaikalla harjoitettuna aiheudu ympäristön pilaantumista tai sen vaaraa. Asfalttiaseman toiminnasta aiheutuu ympäristöön päästöjä, jotka sinänsä lisäävät alueen kuormitusta. Peab Industri on kuitenkin selvittänyt asfalttiaseman ja muiden alueelle sijoittuvien toimintojen yhteisvaikutuksia. Edeltä ilmenevällä tavalla eri toimintojen yhteisvaikutukset jäävät alle eri päästöille asetettujen raja- ja ohjearvojen, minkä perusteella Peab Industri katsoo, että ympäristön kuormitus-taso säilyy hyväksyttävällä tasolla siinäkin tapauksessa, että asfalttiasemalle myönnetään yhtiön hakema ympäristölupa. Edelleen lain esitöissä on mainittu erityisen herkkinä (ja siten erityisesti sijoituspaikan valintaa ohjaavina) kohteina koulut, päiväkodit ja sairaalat, joita ei sijaitse nyt suunnitellun asfalttiaseman läheisyydessä.

Helsingissä 5. huhtikuuta 2025

PEAB INDUSTRI OY

Laati

asianajaja, OTL
Espoo